

מ"ת 54814/10/22 - מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים נגד נביל אלחוציני (עציר) ע"י, איהאב חוסייני (עציר) ע"י, והיב חוסייני (עציר) ע"י

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 54814-10-22 מדינת ישראל נ' אלחוציני(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט אוהד גורדון
מבקשים	מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים - עו"ד מ' גרוס
נגד	
משיבים	1. נביל אלחוציני (עציר) ע"י ב"כ עו"ד פ' מוסטפא 2. איהאב חוסייני (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ר' סוואעד 3. והיב חוסייני (עציר) ע"י ב"כ עו"ד א' חליחל

החלטה

לפניי בקשה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים. החלטה זו תעסוק בהשגות המשיבים כנגד קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות להם.

רקע

1. בכתב האישום מיוחסת לכל אחד מהמשיבים עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). בנוסף מיוחסת למשיב 1 עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

כפי הנתען, ביום 30.9.22 התגלע סכסוך משפחתי בין צוהייב סרור (להלן: "המתלונן") לבין אשתו, הדיל חוסייני (להלן: "הדיל"), שהינה אחותם של המשיבים 2 ו-3 ובת דודתו של המשיב 1. זאת בשל אירוע אלים שהתרחש בבית משפחה של הדיל, בו היו מעורבים המשיבים 2 ו-3. להלן יכונה אירוע זה "האירוע המקדים". בסמוך לאחר האירוע המקדים, שוחחו המשיב 2 והמתלונן בטלפון ובמהלך השיחה איים המשיב 2 על המתלונן.

על רקע הסכסוך, עובר ליום 9.10.22 במועד שאינו ידוע במדויק, קשרו המשיבים ואחרים מבני משפחתם קשר לתקוף ולחבול במתלונן. ביום 9.10.22 סמוך לשעה 06:00 הגיעו המשיבים יחד עם אחרים לסמטה בבית סחור שברשות הפלסטינית והמתינו למתלונן. כשהבחינו בו, המשיב 1 רץ ואחז בו ותקף אותו באמצעות מקל עץ בכל חלקי גופו. מיד בהמשך הצטרפו המשיבים 2 ו-3 והאחרים ותקפו את המתלונן בראשו, בידיו וברגליו באמצעות מקלות עץ וברזל. לאחר מספר דקות ברחו מהמקום והותירו את המתלונן מדמם וחבול. הוא פונה מהמקום באמבולנס ואושפז בבית החולים עד ליום 22.10.22.

מן האירוע נגרמו למתלונן חבלות חמורות בכל חלקי גופו הכוללות שברים, חתכים ופצעים. המתלונן נזקק להליכים

ניתוחיים לצורך קיבוע חלק מהשברים ותפרים לצורך סגירת חלק מהחתכים.

2. המשיבים טענו כי אין ראיות לכאורה למיוחס להם. טיעוני באי כוחם עסקו בתקיפת דברי העדים המפלילים, בדגש על המתלון ועל בת זוגו הנוכחית ששמה נדין, ובטיעון לפיו על רקע הסכסוך שבין המתלון לבין רעייתו שהיא בת משפחתם של המשיבים, והאירוע המקדים, החליטו המתלון ונדין להפליל בצורה גורפת גברים ממשפחתם של המשיבים כמי שתקפו את המתלון. בכלל זה נטען לזיהום החקירה ולפערים בגרסאות עדי התביעה בדגש על המתלון ועל נדין, שעיקרן יוצג בהמשך - בין אם פערים בין גרסאות שונות של אותו עד, או בין דבריהם של עדים שונים. נטען כי אופי האירוע המהיר כמתואר בידי המתלון והחשכה ששררה במקום לא הולמים את טענותיו להבחנה בפרטים כגון מספר רישוי של רכב. נטען כי סרטון שבחומר החקירה אינו הולם את דברי המתלון ונדין, וכי טענת המתלון לזיהוי מי מהמשיבים בסרטון זה אינה סבירה. ב"כ המשיב 1 הוסיף וטען שמרשו לא נכח באירוע המקדים, וכי תמונת מרשו ברכב שנתפסה במערכת "עין הנץ" וכן איכון הטלפון הנייד שלו תומכים בדבריו. ב"כ המשיב 2 הוסיף שכנגד מרשו אין ראיות תומכות מלבד דברי העדים, וטען למחדלי חקירה בהימנעות מבדיקת דברי נדין אודות קיומן של מצלמות ועדות לאירוע. גם ב"כ המשיב 3 טען למחדלים, שבאי-הגעת החוקרים למקום האירוע והימנעות ממעצר יתר המעורבים ומבדיקת טענת מרשו כי שהה בביתו שבמקום אחר.

דין

3. לאחר בחינה מסקנתי, כך בתמצית, היא כי קיימות ראיות לכאורה למיוחס למשיבים, וכי טענותיהם מצויות בתחומי ההשגה על מהימנות עדים. זו כידוע אינה נבחנת ככלל בשלב זה, ואיני מוצא טעם הולם לחרוג מן הכלל בהליך זה.

4. הראיות כנגד המשיבים מצויות, תחילה, בדברי המתלון שתיאר את המשיבים כמשתתפים בתקיפתו האלימה.

5. בהודעה שנגבתה בבית החולים סמוך לאירוע, ביום 9.10.22 שעה 10:30, תאר המתלון כיצד יצא מביתה של נדין שאז תקפוהו כ-7 אנשים והכו אותו. כשנשאל מיהם נקב בשמותיהם של המשיבים ואנשים נוספים, ותיאר מה עשו (למשל המשיב 1 "הוא הראשון שקפץ עלי והרביץ לי עם מקל"). הוא נשאל מדוע הוכה ומסר שאינו יודע, אך כי קיים סכסוך הנוגע לרעייתו שעזבה את הבית.

המתלון מסר דברים בהזדמנויות נוספות במהלך החקירה ובכולן, לרבות בעימותים עם מי מן המשיבים, הצביע עליהם כחלק מתוקפיו ותיאר את מעשיהם: ראו הודעה מיום 15.10.22 ש' 10-12, הודעה מיום 24.10.22 ש' 15-18, הודעה מיום 26.10.22 ש' 3, דו"ח עימות עם המשיב 3 מאותו מועד ש' 8, ודו"ח עימות עם המשיב 1 מאותו מועד ש' 16.

6. תמיכה בהפללה זו בידי המתלון מצויה, תחילה, בהיכרותו המוקדמת עם המשיבים שאינה במחלוקת ותוארה על ידו בהודעותיו. המדובר בהיכרות מבוססת, ויוזכר כי רעייתו היא בת משפחת המשיבים. להמחשה, המתלון ידע למסור לחוקרים את מספרי הטלפון של המשיבים 2-3 ושל אביהם (הודעה מיום 9.10.22 ש' 7). הדבר מחליש מאוד את האפשרות כי טעה בזיהוי תוקפיו, ומספק מענה לתהיות ההגנה בדבר יכולתו לזהותם בשל החשכה ומשתאר את האירוע כמהיר ודינמי.

גם קיומו של האירוע המקדים אל מול רעייתו ואחותה, מתיישב עם תקיפתו של המתלון בידי בני משפחתו. כך גם האיום על המתלון בידי המשיב 2, שתועד בקטע שמיעה (ראו תמליל הנושא תאריך 25.10.22 - שלפי טענת המבקשת על יסוד דברי המתלון הוא תאריך שגוי) הכולל אמירות כגון "איפה שאני נמצא אל תהיה" "אתה לא מעז

להגיד איפה אתה" או "תגיד לי איפה אתה ואני איהב אלחוסני...".

תמיכה נוספת מצויה בכך שהמתלון הצביע על המשיבים כתוקפיו סמוך לאחר תקיפתו. הדבר מפחית את סבירות טענת ההגנה כי קשר עם נדין בעקבות התקיפה, להפליל בכזב את המשיבים ובני משפחתם. כך מסר המתלון לאביו סולטאן, שתאר בהודעתו כיצד הגיע לבית סאחור וחזה במתלון שכוב על הרצפה ומדמם, שאז מסר לו המתלון את שמות תוקפיו לרבות המשיבים (הודעה מיום 24.10.22 ש' 12). איני סבור שיש להכריע כאן במחלוקת שבין הצדדים אודות קבילות הדברים, וזאת בשים לב לטענת המבקשת כי תעתור להגשת ההודעה לפי סעיפים 9 או 10 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971. המתלון מסר את שמות תוקפיו גם סמוך לאחר מכן, בהודעה הנזכרת לעיל מיום 9.10.22 שנגבתה בבית החולים כארבע שעות בלבד לאחר התקיפה.

7. תמיכה נוספת ומשמעותית לדברי המתלון מצויה בדבריה של נדין, שהתקיפה התרחשה בצמוד לביתה. נדין מסרה כי נכחה בעת התקיפה והבחינה במשיבים כמשתתפים בה. להמחשה ראו דו"ח עימות מיום 18.10.22 בינה לבין המשיב 2 בש' 20, דו"ח עימות מאותו מועד בינה לבין המשיב 1 בש' 21, ודו"ח עימות עם המשיב 3 מאותו מועד, בש' 20. בהסתייגות הנוגעת לשאלות הקבילות שנדונו לעיל אזכיר גם את הודעת דודו של המתלון, וואיל, שבהודעה מיום 24.10.22 מסר כי נדין התקשרה אליו סמוך לאחר התקיפה, בוכיה, ומסרה לו אודות התקיפה לרבות בידי המשיבים.

8. להשלמת התמונה יצוין כי גרסאות המשיבים אינן נקיות מקושי. למשל, המשיב 1 טען תחילה שהיה בביתו בזמן האירוע מושא האישום (הודעה מיום 15.10.22 ש' 98), שאז הוצגה בפניו תמונתו נוהג לצד אחיו ששמו מוהנד ושלפי עדי התביעה השתתף בתקיפה. תמונה זו צולמה דקות לאחר התקיפה - והמשיב 1 התקשה להסביר זאת ואף שמר בתגובה על זכות השתיקה (שם, ש' 116-95). אני ער להסבר שהציג בהמשך הודעותיו, אך בהערכת פוטנציאל ההרשעה יש לזכור כי שקרי נאשם יכולים לשמש לחובתו.

9. כל אלה מציגים ראיות לכאורה למיוחס למשיבים. אתיחס לסוגיות נוספות:

10. התביעה הציגה בפני סרטון, בו נראים שניים רצים אל תוך הסמטה בה התרחש האירוע האלים, ובהמשך יוצאים שלושה בריצה ונכנסים לרכב שנוסע מהמקום. התקיפה עצמה לא צולמה. איני סבור שיש להידרש לטיב הזיהוי של המשיבים בידי המתלון בסרטון זה, שכן גם בלעדיו קיימות ראיות לכאורה. עם זאת אציין כי טענות ההגנה לפערים בין הסרטון לתיאורי המתלון, בדגש על מספר תוקפיו, אינן מספקות לשלב זה - ודי להצביע על השוני במספר הרצים לסמטה והחוצה ממנה, שעשוי להתיישב עם דרכי גישה נוספות למקום התקיפה ולו ברגל.

11. בדומה, איני סבור שנדרש להכריע כאן בטענת המבקשת, כי איכוני הטלפון של המשיב 1 מצביעים על מיקום הסמוך למקום התקיפה, אל מול טענת ב"כ המשיב 1 כי הם מראים שלא היה במקום.

12. עוד בחנתי את הפערים והסוגיות להן טענו באי כוח המשיבים, ואיני סבור שיש בהם לסייע למשיבים. מדובר בניסיון לתקוף את מהימנות דבריהם של נדין והמתלון, מבלי להראות פגם גלוי על פני הדברים אשר מצדיק לחרוג מן הכלל ולעסוק בשאלות שבמהימנות כבר בשלב זה.

למשל, ההגנה טענה כי המתלון גרס תחילה שאדם בשם תאאר היה בין תוקפיו, ובהמשך מסר שאינו בטוח בכך. העיון מעלה כי המתלון סיפק לכך הסבר, באמרו כי לא ראה את תאאר אלא את מכוניתו במקום, שמע זאת מנדין ויתכן שהיה קצר בתקשורת בינו לבין החוקר (הודעה מיום 26.10.22). בנוסף, לפחות באחת ההודעות שנגבו בבית החולים הבהיר המתלון שלא ראה את תאאר במקום התקיפה אלא ראה את מכוניתו "לא נראה לי שתאאר היה שם איתם" (הודעה מיום 15.10.22 ש' 14). זו סוגיה מן הסוג שיש להותיר לבירור בהליך העיקרי. כשם שהיא עשויה להתברר כפגם במהימנות המתלון, היא עשויה גם לתרום למהימנותו משדבריו בנושא סותרים את תזת ההגנה

לרצון שלו להפללה כוזבת וגורפת של בני משפחת המשיבים.

13. עוד ניתן להעריך, כי תזת ההגנה בדבר הפללה כוזבת של המשיבים, אשר מושתתת בעיקר על ריבוי השמות שמסר בהודעותיו, תהא מורכבת להוכחה. שהרי אין מחלוקת כי המתלונן הותקף, וספג חבלות קשות המתועדות בתמונות בתיק, והצריכו את אשפוזו וטיפול מורכב בו. האפשרות כי העדיף לפטור את תוקפיו "האמיתיים" מעונש ולהפליל בכזב את המשיבים ובני משפחתם, אינה מובנת מאליה. הדבר מוסיף וממחיש את קשיי ההגנה, בניסיונה לתקוף את מהימנות עדי התביעה בשלב הראיות-לכאורה.

14. הוספתי ובחנתי את טענות ההגנה למחדלי חקירה, ואני סבור כי גם במישור זה אין מדובר במחדלים בולטים על פני הדברים, ונדרש בירור עובדתי מקיף יותר. להמחשה, המשיב 3 טען כי יצא בשעות הבוקר מביתו הסמוך למזמוריה, אך לא הציג ראיות לאושש זאת, ואף טען שעשה זאת בשעה 6:40 לערך בעוד שהתקיפה הנדונה כאן בוצעה סביב השעה שש. עוד אני ער לכך שנדין טענה כי היו עדות ראיה לאירוע וכי באזור ביתה "יש 5-6 אנשים עם מצלמות" (דו"ח עימות עם המשיב 2, ש' 26). אלא שהיא לא נקבה בשמות העדות, וכמובא לעיל לפחות אחת המצלמות נתפסה. בנסיבות אלה אני סבור שהטענות (ראו מחדלים נטענים נוספים בסקירה מעלה) מציגות מחדלים בעצמה, שיש בהם לגרוע מן הראיות לכאורה.

הכרעה

15. קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיבים.

16. לשם היעול והגם שקבעתי תחילה כי ההחלטה בנושא הראיות תינתן בדיון הקבוע ליום 13.11.22, אני מורה **למזכירות** לשלוח כבר עתה את ההחלטה לצדדים, כשבדיון האמור תישמע השלמת טיעון קצרה לעניין העילה, ותינתן החלטה.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשפ"ג, 10 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.